

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

KÁRBAVESZETT ÉLET

"Volt egy gazdag ember, aki borbora és patyolatba öltözött és nap, mint nap fényes lakomát rendezett. Volt egy Lázár nevű koldús is, aki ott feküdt a gazdag előtt, fekélyekkel tele. Ez azt kívánta, hogy bárcsak jóllakhatna a gazdag asztaláról lehulló morzsákkal: de csak a kutyák jöttek hozzá, és nyaldosták a sebeit. Egyszer aztán meghalt a koldus és felvitték az angyalok Ábrahám kebelére. Meghalt a gazdag is és eltemették. Amint ez a pokolban kínok között gyötörődve felemelte a tekintetét, látta távolról Ábrahámot és kebelén Lázárt. Ekkor felkiáltott: Atyám, Ábrahám, könyörülj rajtam, és küld el Lázárt, hogy ujjá hegyét mártsa vízbe és hűsítse meg nyelvemet, mert igen gyötörődöm e lángban. De Ábrahám így válaszolt: Fiam, jusson eszedbe, hogy te megkaptad javaidat életedben éppen úgy, mint Lázár a rosszat. Ő most itt vigasztalódik, te pedig gyötörödsz. Ezen felül még köztünk nagy szakadék is van, hogy akik innen át akarnak menni hozzátok, ne mehessenek, se onnan ide át ne jöhessen senki. Mire az így szólt: Akkor arra kérlek atyám, hogy küldd el őt apám házához, mert van őt testvérem, beszéljen a lelkükre, nehogy ők is ide kerüljenek, a gyötrellem helyére. Ábrahám így válaszolt: Van Mózesük és vannak prófétáik, hallgassanak azokra! De az erre azt mondta: Nem úgy, atyám, Ábrahám, de ha a halottak közül megy valaki hozzájuk, akkor megtérnek. Ábrahám azt felelte: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki feltámad a halottak közül" (Lk 16:19–31).

Jézus hallgatói, a farizeusok, nagyon jól ismerték és meg is értették

ezt a példázatot. Nem a kárhozatról szóló tanítás, hanem a kárhozatra jutott ember jelleme volt az új ebben a példázatban. Nem kell embert ölni, lopni, csalni, vagy valami kirívó bűnt elkövetni ahhoz, hogy valaki kárhozatra jusson. Az ízetlen só sem ártalmas, mégis kivetik mivel haszontalanná vált.

A példázatbeli gazdag egyik bűne a fősvénység volt. Úgy olvastuk az igében, hogy Lázár kívánta, hogy bárcsak jóllakhatna a morzsalékkal, amely a gazdag asztaláról lehull, de a fősvény gazdagtól még ennyit sem kapott. Pál apostol az efézusi levél 5. rész 3. versében a fősvénységet bálványimádásnak nevezi. A kolosszébeliekhez írt levél 3:5. versében pedig azt mondja: "Öldököljétek meg a ti tagjaitokban a tisztátalanságot... és fősvénységet, ami bálványimádás". De a Zsidókhoz írt levélben is beszél arról, hogy fősvénység nélkül való legyen a magaviseletek (13:5).

A fősvénységgel párosult az önzés. Önzés az, ha nincs bennem hajlandóság sem megosztani a birtokomon levő javakat másokkal. Ha valaki mindig csak tanul, de ismereteit nem hajlandó közkinccsé tenni, annak tudása hiábavaló. A hit is csak akkor élő és igazi, ha egymás épülésére és cselekedetekben nyilvánul meg. Az Úr Jézus megüresítette magát, szegénnyé lett azért, hogy minket gazdagíthasson. Élete odaáldozásával megváltott minket, hogy megoszthassa velünk dicsőségét. Amíg ezen a földön járt, soha nem használta fel öncélúan isteni hatalmát. Saját maga érdekében a negyvennapos böjtölés után sem változtatta a köveket kenyérré. De kész volt megelégtetni az éhező ezreket a pusztában. Mindig megszánta a be-

tegeket és meggyógyította őket, önmaga pedig hordozta a mi betegségeinket, ahogy ezt már Ésaías próféta megjövendölte: "Betegségeinket ő viselte, fájdalmainkat hordozá" (És. 53).

Haszontalanná lesz az olyan élet, amely fősvény és önző. Csak élvezni akarja javait és nem osztja meg senkivel. Pedig mindenkinek haszonra adatik a testi és lelki jó egyaránt.

A haszontalan élet magában hordja az ítéletet. A Szentírásban leírt terméketlen fügefá és terméketlen szőlővessző példázata is ezt bizonyítja.

Egyetlen földművelő sem tűri meg a terméketlen fát, mennyivel inkább nem tűri meg Isten a haszontalan, önző embereket az Ő országában. Azért mondja az Úr Jézus nagyon hangsúlyozottan a talentumokról szóló példázatában, hogy "A haszontalan szolgát pedig vessétek a külső sötétségre" (Mt 53:30).

Mit cselekedjem hát, ha üdvözülni akarok?

A Szentírás adja meg erre az egyértelmű feleletet: "Azt törekedjétek megvalósítani magatokban, ami Krisztus Jézusban is megvolt" — mondja Pál apostol, a Fil. 2:5-ben, és itt különösképpen az Úr Jézus önzetlen szeretetére utal.

Egy gazdag ifjú ment el az Úr Jézushoz és azt kérdezte tőle: Mit cselekedjem, hogy az örökéletet elnyerhessem? S Jézus azt válaszolta: "Add el vagyonedat, oszd szét a szegényeknek és kincsed lesz mennyben". Aki az Úr Jézusnak ezt a tanácsát elfogadja hittel és tud önzetlen szeretetből fakadó jó szívvel másokon segíteni, annak az élete nem haszontalan, kárba vesztett élet. Egy másik alkalommal Jézus azt tanácsolja vendéglátójának:

"Ha ebédet, vagy vacsorát készí-

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor — Szerkesztő:
Rev. JOHN VADÁSZ HUNTER
P. O. Box 826,
Monterey Park, Cal. 91754
Tel.: (213) 284-5470

A szerkesztő bizottság tagjai:
Molnár Balázs, Fülöp Árpád,
Gerő Sándor

Second Class Postage Paid and Entered
at Cleveland, Ohio and Additional Offices
Subscription fee: \$10.00 per year

Send subscription and change of
address to:

Mrs. MARY STEG
321 Wilbur Ct. Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 723-0864

FONTOS:

Címváltozásukat kérjük jelentsék
Mrs. Mary Steg lapkezelőnek.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gős hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: SCHAFER FERENC, 307 Algon-
quin Ave., North Bay, Ont., Canada P1B
4W1 — Tel.: (705) 474-3610

Alelnök: DR. HENRY AUSTIN, 2 High
St., New Brunswick, NJ 08901 — Tel.: (201)
545-1392

Főtitkár: REV. WILLIAM BALÁZS MOL-
NÁR, 92 Thunderbird Dr., Naugatuck, CT
06770 — Tel.: (203) 723-1568

Pénztáros: DRESCHER LAJOS, 2636 East
124th St., Cleveland, OH 44120 — Tel.:
(216) 231-0038

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke: DR.
BÍRÓ LÁSZLÓ, 750 Fordham Road, Palm
Bay, FL 32905 — Tel. (lakás): (305)
723-4627, iroda: (305) 724-1580

Pénzügyi Bizottság elnöke: KISH ELEMÉR
924 Congress St., Fairfield, CT 06432 —
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazgatója: KISH J.
ERNŐ, 748 Fordham Road, Palm Bay, FL
32905 — Tel.: (305) 723-3288

tesz, ne a barátaidat hív meg, ne is
a testvéreidet, rokonaidat, gazdag
szomszédaidat, hogy viszonzásul ők
is meghívjanak téged. Hanem, ha
vendégséget szerzel, szegényeket,
nyomorékokat, sántákat, vakokat
hívjál, és boldog leszel, mert nekik
nincs miből viszonzniuk szívessége-
det, de te mégis viszonzásban része-
sülsz majd az igazak feltámadása-
kor” (Lk 14:13–14).

Soha ne élj vissza előnyös helyze-
teddel. Ne légy önző. Krisztus sem
önmagának kedvezett, s ha bennünk
Krisztus szeretete van, akkor közü-

lünk senki sem fogja keresni a maga
hasznát. Gondoljunk mindig arra,
mi lenne, ha én lennék a rászorult?

A gazdag akkor szeretett volna
hasznossá lenni testvérei számára,
amikor már késő volt. Földi életében
sem testvéreivel sem a szegény Lá-
zárral nem törődött. Ott döbönt rá
mulasztására, amikor már nem tud-

ta jóvá tenni azt. Az alkalom adva
van. Élhetünk önzetlen, hasznos,
mások számára áldásos életet. Raj-
tunk múlik, csak meg kell fontolni
idejében. Más javát keressed, üdvöt
nyer a lelked. Légy áldássá s akkor
elkerülsz a haszontalan életekre
váró örök kárhozatot.

Gerő Sándorné

Szemle

ABBAN A KIVÁLTSÁGOS ÁLLA-
POTBAN VAGYOK, hogy az Egye-
sült Államok olyan, ill. abban a vá-
rosában szolgálhatok, ahol több
magyar nyelven beszélő lelkipásztor
van. Néhány alkalommal egy évben
összejövünk eszmecserére, tapasza-
latcserére, imádkozásra, megbeszé-
lésre.

Lelkipásztori szolgálatomat te-
kintve, én a fiatal nemzedékhez tar-
tozom, jövőre lesz tíz éve, hogy teljes
időmmel az Úr szolgálatába állított.

E sorok írása előtt való este ismét
egy ilyen ökumenikus lelkészgyűlé-
sen vettem részt, ahol aktív és nyu-
galmazott (de munkálkodó) lelké-
szek voltak együtt. Dióhéjban mind-
nyájunk elmondta élettörténetét, az
Úr szolgálatára való felkészülését és
szolgálatának kiemelkedő esemé-
nyeit.

Utolsó felszólaló a házigazda volt,
akinek bizonyosságtétele szívből, szív-
hez szólt és sokáig visszhangzik ben-
nünk. Elmondta, e hatvanötödik
életévén túl lévő szolgatárs, hogy
okos diáknak, teológusnak, jó egy-
házi szónoknak tartották őt, vala-
mint ő is saját magát. Életének azon-
ban meg voltak a saját kudarcai,
Isten odaszorította őt a kereszthez, a
kérdéseket ő is feltette magának és
Istennek: Miért? Miért? Elégedetlen
volt. Bizonyosságtétele szerint Isten őt
egy súlyos betegséggel teljesen sa-
rokba szorította és új utat mutatott
néki. Isten megláttatta vele múltjá-
nak hibáit, bűneit, melyeket nem
csak nagy általánosságban említett
meg. Megláttatta vele Isten azt,
hogy a múlt bűneiből, amit csak le-
het, jóvá kell tennie. Telefonhívások
személyes beszélgetések útján igye-
kezett megtenni.

Isten a keresztt által megmutatta
az Ő kegyelmét a végső elkeseredés-
ben, csődbe jutásban. Ma tudja azt,
hogy rákbetegségben van, de élete
legszebb idejét éli, nem ideges, nem

nyugtalan, az Igében jobban elmé-
lyedő, imádkozó élete van. Állan-
dóan visszatérő áldott Ige, amit az
Úrtól kapott, amely bizonyosságtétele-
nek állandó témája: Filippi 4:11b
“... mert én megtanultam, hogy
azokban, amelyekben vagyok, meg-
elégedett legyek.”

Az elmúlt években jónéhány lel-
késztalálkozón voltam, azonban ez
az utolsó egész életemben, amit még
az Úr ad, felejtethetetlen lesz számom-
ra, egy új ígét kaptam... “Amelyek-
ben vagyok megelégedett legyek.”

JÉZUSSAL

Mert Jézus velem van,
Minden nap,
Betölti szívem a remény.
Letörli könnyeim,
Gyógyítja sebeim,
Az áldott orvos már enyém.

Ha zúg a tengerár
Nem félek,
Hajómon Jézus van velem.
A szava lelkesít,
Vihart lecsendesít,
Vele a mennybe érkezem.

Gerő Sándor

* * *

Rev. Gerő Sándor tv., a torontói
gyülekezet lelkipásztora nehéz gyom-
orműtéten esett át, 1981. március
elsején. Jelen számunk kéziratának
elkészítésekor súlyos betegen a földi
élet és az örökkévalóság mesgyéjéhez
jutott — kórházban fekszik. Imád-
kozunk kedves testvérünk család-
jáért és gyülekezetéért. (Szerk.)

Az érzéseket nem tekinthet hitnek,
meggyőződésedet nem tévesztheted
össze a kegyelemmel.

Roppant nagy önámítás lenne, megtér-
nek vélni magadat, mikor egyáltalán
nem vagy az.

A megtért ember nemcsak maga akar a
mennybe jutni, másokat is szeretne ma-
gával vinni.

“Kérje hittel...”

JÓB (V)

Legutóljára szoltam arról, hogy egy betegünket az ifjúság csoportosan látogatott meg. Amikor a beteg már könnyebben érzi magát, csak még nem tud gyülekezetbe menni, akkor az ilyen látogatás sok áldást oszthat. Ezt már többször megtapasztaltuk. Így, mivel említett betegünk már a teljes gyógyulás útján haladt, a szándék helyes volt. Azonban valahol mégiscsak hibáztunk — gondoltuk —, amikor rövidesen arról értesültünk, hogy testvérünk látogatásunk óta rohamosan gyengült. Életerőt, akaratot veszített, még akkor is, amikor az orvosok továbbra is jó eredményről értesítettek. Sokáig gondolkodtunk, hogy mi lehet magatartásának az oka, míg egy alkalommal titokban elmondta fájdmát.

Elmondta, hogy akkor ingott meg hite, gyengült meg *“akarata”*, amikor a látogató testvérek jóindulatúlag, de többféleképpen imádkoztak a betegágnál. Az egyik határozottan gyógyulásért imádkozott, a másik meg azt kérte, hogy *“ha akaratoddal megegyezik, gyógyítsd meg”*... Aztán távozásunk után elkezdett töprengeni... Azon rágódott, hogy hátha nincs joga, vagy alapja arra, hogy elhigye, hogy meggyógyul. Hátha nem egyezik meg ez az Isten akaratával. Töprengése kételkedéshez, majd hit és *“akarat”* veszítéshez vezetett. Még élt egy pár hónapig, de soha többé nem volt ugyanaz a bátor, erős lélek, mint azelőtt, aki *“akar meggyógyulni”*.

Felvetődik bennünk a kérdés: Hát helytelen volt azt kérni, hogy csak akkor gyógyuljon meg, *“ha ez Isten akaratával megegyezik”*? Lehet valaha is, helytelen Urunk akaratát igényelni? Vizsgáljuk meg ezt a kérdést az alábbiakban több pontban:

1. Meg kell állapítanunk, hogy Isten akaratát kívánni, mindig helyes, de mi ezt a fenti szavakkal csak akkor fejezhetjük ki így, ha saját magunkról van szó. Másokat nem ajánlhatunk oda a szenvedésre (ha nem akarod, hadd maradjon beteg), mert ezzel nem csak hitét gyengítjük, hanem finoman ítéletet is gyakorolunk (talán kell neki a betegség) — mint Jób barátai tették.

2. Amikor határozottan gyógyulá-

sért imádkozunk, nem kell félnünk attól, hogy helytelent kérünk és helytelent kapunk (meggyógyul az, akit Isten nem akart meggyógyítani), mert az ígéret az, hogy csak azokat a kéréseket adja meg Atyánk, amelyek *Akarata szerint valók* (I. Ján. 5:14).

3. Továbbá meg kell állapítanunk, hogy amikor egy szenvedőért úgy imádkozunk, hogy *“gyógyítsd meg ha akarod...”*, akkor a beteg amúgyis érzékeny lelke kételkedni kezdhet, majd hitet, *“akaratot”* veszíthet.

4. Amikor pedig imáink által *hit és akarat* veszítésre jut, akkor ezzel egyúttal imameghallgattatási akadályhoz is ér, mert az ígéret úgy szól, hogy (csak) a *“hitből való imádság tartja meg a beteget”*. Kételkedésnek nincs helye, nincs meghallgatásra ígéret!

5. Amikor valamiért határozottan és hittel könyörgünk, akkor ezt a Jézus nevében és az Atya dicsőségére kérjük. Ebben benne van amúgyis az a tény, hogy csak arra vágyunk, amit Ő is akar, amiből áldás származik.

Bár *hittel kérünk, de nem erőszakoskodunk*. Nem az a magatartásunk, hogy *“mindenáron”* követeljük kérésünk megadását. Ennélfogva gyógyulásáért imádkozni nem helytelen.

A fentieket összegezve tehát mondhatjuk, hogy amikor beteget látogatunk, akkor szabad, sőt helyesebb kérni a határozott gyógyulást. Kérni *“hittel, semmit sem kételkedvén”*, mert a hitből való imádság megtartja a beteget. Helyesebben ilyenfajta imáról a továbbiakban is biztatni, így hitet és akaratot gerjesztünk és *“igaz istentiszteletet”* gyakorolunk. Aztán, ha egy-egy alkalommal Isten mégis úgy dönt, hogy valamelyik testvérünk nagyobb di-csőséget hoz nevére gyógyulás nélkül, akkor nem vádolhatjuk magunkat, sem betegünket azzal, hogy a mi befolyásunkra hit és akarathány következtében maradt beteg.

Mindig így kell imádkozni a betegágnál? Legtöbbször. A kivételes esetekről, majd legközelebb beszélgetünk.

Mátrai Mihályné

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Női konferencia elnök:

Bányai Sándorné

Alelnök: Fülöp Árpádné

Pénztáros: Mrs. Henry Austin

“Csak egy korsó olaj”

“Kiálta egy asszony... férjem meghalt... eljött a hitelező, hogy elvigye mindkét gyermekemet, hogy neki szolgálilegyenek. Mondd meg nekem, mi van a te házában? Csak egy korsó olaj!... Kérj szomszédaidtól üres edényeket, zárkózz be magad a te fiaiddal, és tölts az olajból, mind-egyik edénybe... Bezárkózt az ő fiaival, azok hordák neki az edényeket, ő maga pedig csak töltögetett. Monda az ő fiának: Hozz ide még egy edényt. Felele az: Nincs több edény. És akkor megállott az olaj. Elmondá ezt az Isten emberének. Az pedig monda: Menj el, add el az olajat és fizesd ki hitelezőidet; te pedig és a te fiaid, éljete a maradványból.” (II. Kir. 4. r.)

“Mond meg nekem, mi van a házában?” — “Csak egy korsó olaj.” Minden hívő házában kell olajnak lenni (Róm. 8:9). Lehet, hogy kevés van, de ha az Úré vagy, egészen biztos, hogy valamennyi van, és ez a kevés elég lesz arra, hogy Isten megáldja. Az Úr mindig azzal kezdi

munkáját, ami van. Mi a keveset gyakran figyelmen kívül hagyjuk, sopánkodunk, és nem teszünk semmit sem. Pedig a sarokba állított olajos korsóban nincsen erő.

Te vagy a korsó! Az olaj: Isten Szent Lelke, az üres korsók környezet. Kész vagy-e elzárkózni a külvilágtól, hogy az Úr szavának engedelmeskedjél? Kész vagy-e, enged-e betölteni magadat? Ne félj attól, hogy elfogsz fogyni. Ha van benned egy kis erő, egy pár csepp öröm, egy parányi szeretet, egy pincinyke bátorság, csak keress üres edényeket, add tovább megtöltve és meglátod: több erőd, nagyobb örömed, túláradó szereteted, óriási bátorságod lesz. Nem kell messze menned. Van barátod — ismerősed —, munkatársad? Engedd kitölteni magadat, hogy éltető erővé légy. Hozd mozgásba, töltsd az olajat ameddig felhangzik: Nincs több edény!

Istennek csodái csendben mennek végbe. Menj be titkos kamrádba, menj be, hogy legyen olajad, hogy kifizethesd adósságodat. Hogy mi az adósságod? Pál apostol mondja

Róm. 1:14. versében: "...minden embernek adós vagyok, az örömhírtét hirdetésemmel." Az egész teremtet világ vár, várja Isten gyermekei megjelenését. Téges vár, hogy szolgálj, bizosságtétele által, megláthassa a hazavezető utat. Zárkózz be és tölt! — mondja az Úr. Ha megértetted hozzád intézett üzenetét, boldog leszel, aki életével aláztatlan ezt mondja: Igen Uram!

V. S.

* * *

JÉZUS BESZÉL AZ ASSZONYOKHOZ

Testvérek,
ez az asszonyok állomása,
— az élet kedves szolgálója, —
kik oly közel vannak az Úr meleg szívéhez,
mert ők is fájdalommal adnak életet.

Övék az örökös építómunka:
akár főzésnek hívják, vagy mosásnak,
a mindennapi élet feladatain keresztül
az Isten országa teljeseedik ki általuk.

Maga a Krisztus jön el otthonukba:
ott van a sok kis gyermekarc mögött,
Ő nevet kék, vagy fekete szemükben,
s Ő ad viszonzást isteni mértékkel
az érte végzett fáradságokért.

Annyira szerette nővéreinket az Úr,
hogy megállt előttünk még a kereszttúton is,
tartott nekik egy külön oktatást,
egy végső intelmet, új búcsúbeszédet,
hogy el ne vesszenek örökké azok sem,
kik vétettek volna már az élet ellen.

Maradt egy út, hogy visszatérjek még:
a bánat útja és a könnyeké.
Ha tudnak sírni önmaguk felett,
s az ismeretlen gyermekek felett:
még vár rájuk irgalom az Úrnál,
s elcsendesül a tipegés szívünkben.

Testvérek,
ez az asszony állomása.

Szentgály Kata

Isten segít

Hívj segítségül engem a nyomorúság idején, és megszabadítalak téged és te dicsőítesz engem.

(Zsolt 50, 15)

Amilyen könyörülő az atya a fiához, olyan könyörülő az Úr az őt félők iránt.

(Zsolt 103, 13)

Az Úrban reménykedők ereje megújul: szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, de nem lankadnak, járnak, de nem fáradnak el.

(Ézs 40, 31)

Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen.

(Jer 31, 3)

Az olvasó
kérdez

Pál apostol azt akarta, hogy a férfiak "felemelt kézzel" imádkozzanak (1Tim 2:8) — erről szeretnék többet tudni.

* * *

Kétségtelen, hogy az ember testtartásával sok mindent ki tud fejezni: gögőt, alázatot, megadást, de tiszteletet, áhitatot és hódolatot is. A felemelt kezekkel való imádkozás részben ide vezethető vissza. Az imádkozó, Isten felé emeli tekintetét és kezeit, mert onnét várja kérése meghallgatását. A felemelt kezekkel való imádkozás, nem keresztyén eredetű. Már Mózes is gyakorolta, aki mikor népe az amálekíták ellen harcolt, felment a közeli hegyre, kezeit felemelve könyörgött népe győzelméért. "És az történt, hogy valahányszor Mózes fölemelte kezét, Izráel volt az erősebb, amikor pedig leeresztette a kezét, Amálek volt az erősebb" (2Móz 17:11).

Mikor az Úr szolgájának a keze elfáradt és lehanyatlott, Áron és Hur tartották, hogy a nép győzzön. Mózes felemelt keze prófétai jel volt, az Úr Jézus keresztyén ábrázolta ki. Így elmondhatjuk, hogy a választott nép a keresztyén jegyében győzött az amálekíták felett. Látjuk, hogy Mózes szavak nélkül is prófétált arról a Mes-

siásról, akivel később a Megdicsőülés hegyén társalkodott a tanítványok ámulatára (Mt 17:3).

A felemelt kezekkel való imádkozás szokássá vált a zsidó nép között. Dávid, a 63. zsoltárban ezt mondja: "Áldanálak téged életem fogytaig, a te nevedben emelném fel kezeimet" (5. v.). A 134. zsoltárban pedig ezt olvassuk: "Emeljétek fel kezeiteket a szent helyen és áldjátok az Urat" (2. v.). Mikor Ezsdrás, a fogságból visszatért nép előtt az Úr törvényét olvasta: "Áldá Ezsdrás az Urat, a nagy Istent, és felelé rá az egész nép felemelt kezekkel: Ámen! Ámen! És meghajtván magukat, leborulának az Úr előtt arccal a földre" (Neh 8:6).

Ez az imádkozási forma tehát az őszövevényi nép örökségeként maradt a keresztyénségre. Alexandriai Kelemen Kr. u. 192-ben arról ír, hogy az ő idejében a keresztyének között gyakorlatban volt a felemelt kezekkel való imádkozás. Miután elmondta, hogy az imádkozás "az Istennel való társalgás", így folytatja: "Éppen ezért, ha Hozzá akarunk felemelkedni, emeljük fejünket és kezünket az ég felé."

Ha megfigyeljük a páli ígéket azt látjuk, hogy ott az imádkozás külső formájának, mély belső tartalom a velejárója. Pál azt akarta, hogy az imádkozók keze (a kéz itt a lelkiismeretet jelképezi), legyen tiszta és mentes a haragtól és a versengéstől, ami megghiúsíthatja imádságainkat.

Gerő Sándor

OLÁH LAJOS

Kipling, 1981. febr. 12.

MIÉRT RENG A FÖLD?

Mint annyi másban, ebben is
Megkérdelem az Urat:
Miféle törvény járja itt?
Mutass nekem utat!

Hol tenger mélyén háborog
A föld, de még nagyon,
Hol pusztá helyen átrobog,
Hol nincs számos nagyon.

Hol Róma — rongyát rázza meg
S százezer didereg,
Hol Allah népe fél, remeg,
Szenvedve hideget.

Szent áhitatban elmerül
Kegyesek serege
S a kis-hitükben gúny derül:
Hehehe-hehehe!

Miféle törvény járja itt?
Igazságot ki oszt?
Az Isten-é? Vagy ki, aki
Egylőképp kifoszt?

És szólt az Úr: mért rám perelsz?
Új törvény járja itt.
Nem én nyitom, ha jól figyelsz,
A földnek zárait.

Tudósok bűne: bomba szól
S a föld mélye remeg.
Reakciója: lent, alól,
Nyugalmát bontja meg.

A föld felett az emberár
Észt-vesztve ténfereg.
Beérik lassan... ó, be kár!
Ki se mentheti meg.

Dalolva-játszva fújta csak
Az új melódiát:
Sarkából fordul — ily szavak! —
Egyszer majd a világ.

Hát fordul is! És rád szakad
A hegy és a halom.
De tudja meg ki lát, ki vak:
Ezt én nem akarom!

ELSŐ KÉVE

**Balog Miklós és Gerzsenyi Sándor
verseskötete.**

**A Magyarországi Baptista Egyház
kiadványa.**

Ára: 92 forint.

Várakozással, sőt bizonyos izgalommal vettem kézbe a postáról meghozott verseskötetet, Balog Miklós és Gerzsenyi Sándor szolgatársaim közös könyvét. Nemcsak én vártam már erre az alkalomra, hanem közösségünk ezer és ezer verskedvelője. Talán izgalammal sem voltam egyedül. Úgy érezzük: nagyszerű dolog történik, amikor egyházunk megbecsült szolgálói talentumaikkal ország-világ előtt bizonyosságot tesznek Mesterükről, hitükről, életükről. Vagyis: *tehetnek!* Mert ez talán még nagyszerűbb. Hiszen tehetségük, szorgos munkájuk, a közösségünk versigénye mellett a kötet kiadásához még sok minden másra is szükség volt. Magam is elvárom azt a szép rendet, békességes viszonyt, amelyben megszólalhat bárki, akinek építő mondanivalója van — elvárom és örülök is neki!

Szép ez a kötet, és jó, hogy végre itt van. Régóta vártunk rá.

A *Békehírnök* olvasóinak nem szükséges bemutatni a szerzőket. Őket is, írásaikat is jól ismerik. Az Előszó néhány életrajzi adata, s a szerzők pársoros vallomása költészetükről jól szolgálják az olvasót. Huszonöt év versei közül válogattak. Volt miből.

Balogh Miklós verseit olvasva, úgy tűnik: bármennyit tudna írni, olyan könnyedén találja meg a rímet — közösségünk jól megszokott versformáiban, hogy már csak az alkalom hiányzik a vershez. Formában, a mondanivalóval fölkészült tanító, vitázó, prédikáló, aki minden alkalmat megragad, hogy jóra, engedelmességre, szenvedések türelmes hordozására, hálás örömeire intsen.

Balogh Miklós szereti — és vele mi is — a klasszikus versformákat. Időmértékes versei a legkiválóbbak. Föltételezem, hogy nyelvünkön baptista tollból ilyen jó hexaméterek még nem születtek. Szonettkoszorúja is nagyszerű. Művészete a régi baptista hagyományok méltó folytatása. Ennek lényeges eleme, sőt célja is a

gyülekezeti használat. A paraneikus (oktató-tanító) stílus jellemző rá. Frissek és szükségesek a családról, a hitvesről, a házasságról írt versei.

Gerzsenyi Sándor versei arra engednek következtetni, hogy válogatása nemcsak számszerűségi alapon nyugszik. Azokat a verseit válogatta — néhány kivétellel —, amelyeket már szeretünk, vagy megszerettünk, mihelyt elolvastunk. A néhány kivételnek én azért örülök, mert azokat most fogják megszeretni azok, akik a versben nemcsak istentiszteleten elszavalható anyagot keresnek, hanem a lélek kitárulkozását, a nehezen elmondható, de sejtett gyötrelmeink, küzdelmeink kifejezését is. Meg fogják szeretni, akik az őszinte, kritikus szót szeretik. Legtöbbször ugyan önmagát kritizálja, de velünk sem kíméletes — és ennek csak örülhetünk. Ez a merész, őszinte hang hatja át a négy nagyszerű — kötetzáró — novellát is.

Gerzsenyi Sándor sorait verselő hitelűdeink hagyományán túl nagy nemzeti költőink hangja is gazdagí-

totta. Szeretheti a Nyugat költőit, tőlük nemcsak színt, de nyitottságot és merészséget is tanult.

(A kötet verseit elolvasva fontosnak tartjuk megjegyezni, hogy az *Első kéve* verseskönyv, és nem szavalókönyv. Ez azt jelenti, hogy az értékes kötet versei hasznosak az olvasásra, alkalmasak a lelki épülésre, de közülük néhány olyan bensőséges és egyéni hangvételi, hogy az istentisztelet nagy nyilvánossága előtt elmondva, hangulatuk szertefoszlanak. — *A szerk.*)

Szerzőink elsősorban nem költők, hanem lelkipásztorok, mint ahogy az előszóban Gerzsenyi Sándor írta magáról, ezért ahhoz a munkához is és további alkotásaikhoz nagy szükségük van nyitottságra, bátorságra, elszántságra, és kíméletlen harcra önmagukkal szemben. Vívódásaikkal együtt szeretjük mindkettőjüket. Mert egyformák, s most, hogy egy kötetben sorsközösséget vállaltak egymással, látjuk, mennyire másak. Az ajándékozó Úr élvezhető gyümölcsei a nagy közösség termő ágán.

Misszió mezőkről...

LEVÉL AUSZTRÁLIÁBÓL

Kedves Vadász tv. az Úrban!

Immár több hónap óta, majdnem egy éve, hogy írni akartam. Kegyelem, béke, öröm az Úr Jézus nevében.

Örömmel gondolok vissza amerikai és kanadai útunkra, a megismert testvérekre, rég nem látott szüleinkre, testvéreinkre és ismerőseinkre. Sok testi-lelki tapasztalattal értünk haza. Öröm volt mindenütt a találkozás és bánatteljes (keserves) a búcsúzás.

Sok-sok élmény maradt az alhambrai gyülekezetről, valamint a Menházról. Drága volt a kedves testvérekkel a találkozás, de amikor az "Isten áldjon míg viszontlátunk", énekelte a gyülekezet, összeszorult a torkomban az ének. Szép volt a Húsvétot együtt tölteni gyülekezettel és szüleinkkel, az egész Katona családdal együtt. Vajon megismétlődik-e ilyesmi még egyszer. Az Úr tudja, fő az, hogy Őt szolgáljuk híven és az örökkévalóságot együtt töltjük majd Mesterünkkel.

Örültünk annak is, hogy a Men-

háznál is lehettünk, és hogy a testvérekkel — akiről sokat olvastunk, az Evangéliumi Hírnök lapjain, stb. — megismerkedhettünk. Mindig olvassuk a Kish tv. jelentését az E.H.-ben, de hogy mikor van rá ideje ezt megírni, azt még ma se tudom. Reggel fél hét már ott találta a Menháznál és késő estig lótfutott, organizált, elrohant, visszaroht, az építkezésnél tevékenykedett, a lakóknak szolgált az Igéből, s felesége ugyan így tölti napjait. Nagyon szép hely ez az Otthon, csak tőlünk nagyon messze van, ugyanis hátra van még majd 40 év, amíg nyugdíjba kell mennem. Ha Krisztus addig is vissza nem jön. A New York-i gyülekezettel nem sikerült találkozni, csak a kedves Háló testvérekkel. Áldott népek ők is. A torontói testvérekkel egy vasárnap délutánt töltöttünk. Itt is találkoztunk drága testvérekkel. Detroit is kimaradt, csak átutaztunk rajta, hétköznapi volt, és ott sem találkoztunk testvérekkel, bár nagyon szeretnénk volna.

Amíg oda voltunk, de azután is, több jó és nem jó történet közössé-

günkben. Néhányan elmentek, más felekezethez csatlakoztak. Balla tv. meghalt, Mecseky tv. meghalt. Jelenleg, hála az Úrnak, elég jól vagyunk. Van 2 jelölt bemeztetésre.

Néhányan jöttek Erdélyből.

Hála az Úrnak Ő mindig velünk van és segít. Csak ki kell tartani!

A gyülekezet többnyire fiatalokból áll.

Vendégeink voltak Frank és Ida Katona, nagyon sok szép időt töltöttünk együtt.

Itt most nyár van, jó meleg, érik bőven a gyümölcs, szőlő stb.

Itt is érezzük, hogy a világ megvan érve az aratásra, kérjük az aratás Urát, hogy küldjön aratókat.

R-mélve, hogy a testvérek jól vannak az enyhe kaliforniai télben.

Az Úr áldását kívánva a k. Vadász tv.-re, családjára, valamint az összes gyülekezetet üdvözlöm. Külön Fancsali, Kovács, Tagai tv.-réket, a többieknek a nevére nem emlékszem. No meg a Franket.

Szeretettel az Úrban,

ifj. Katona Lajos.

* * *

Janó Rudolf és Krizmanics Linda

MENYEGZŐ

A torontói gyülekezetben 1981. február 14-én tartotta menyegzőjét Janó Rudolf és Krizmanics Lidia.

Mindketten a gyülekezetünk fiatal, lelkes tagjai. Janó testvér Jugoszláviából érkezett, azért külön is hálásak vagyunk az Úrnak, hogy egy fiatal családdal erősödött a gyülekezeti közösségünk testvérünk Torontóban való letelepedése által.

A házasságkötést a helyi gyülekezet lelkipásztora, Gerő Sándor testvér végezte. Igehirdetésében hangsúlyozta, hogy a boldog házasság titka a kölcsönös szereteten alapuló engedelmség. A házasság szolgálatvállalás egymásért és a családért. Hogy ebben az önként vállalt szolgálatban el ne fáradjatok, azért kérjük az Urat, hogy mindig legyen veletek.

A helyi gyülekezet zenekara és ifjúsági együttese szolgált felemelő lelki énekekkel.

— ör —

* * *

ÓÉV ESTÉLY

A BETHESDA GYÜLEKEZETBEN

Az elmúlt év utolsó napján, tíz órától éjjel után tizenkettő tizenötig ünnepelte gyülekezetünk az esztendő utolsó, s az újév megnyitó perceit imaházunk alsó termében.

Rövid hálaadó ima és a szép számmal jelenlevők üdvözlése után egy ének-sorozat lelkesítő hatásától felüdítve, melyben mindenki részt vett, kezdtünk hozzá esti programunkhoz.

Műsorunk ez a része szavalatok, elbeszélések, szőlők és biznyságtételekkel volt telítve, melyekben az Úr iránti mély hála, és az isteni kegyelembe vetett hit nyilvánult meg a következők hozzájárulásával: Bánkúti Lajos tv. és tv.-nő, Rev. Fülöp Árpád, Papp Ida tv.-nő, Rev. Kurtz Lajos tv., Kish Ernő tv., Szabó Zoltán tv. és tv.-nő, Raduly tv. és Eibner József testvér.

Ezek után időt szenteltünk a test táplálására. Stég-Jakab tv.-nő vezetésével a nőikör felszolgált a gyülekezet, és külön a nők hozzájárulásával adományozott ennivalót és pompás süteményeket.

Úgy húsz perccel éjjel előtt, dr. Bíró László tv., gyülekezetünk pásztora egy rövid beszéd keretében megemlékezett az Úr irántunk való szeretetéről és kegyelméről, mely úgy az elmúlt évben, mint az évek hosszú láncolatán át kísérte életünket. Majd intett, hogy a jövőben hasonlóan az Úrra támaszkodjunk és bízzuk magunkat. Ahogy Mózes és Iz-

rael népe vonakodott útnak indulni a bizonytalan jövő felé Isten vezetése nélkül, úgy mi is bízzuk magunkat az Úr irányítására, védelmére és gondviselő szeretetére, amikor belépünk az ismeretlen jövőbe. Ezután hálaadó imában, áldást kérve a továbbiakra, imában töltöttük az év záró és az új év kezdő perceit, melyben csaknem minden jelenlevő részt vett.

Az imaáhitat végeztével a "Vezess minket óh Jehove" című énekünkkel zártuk örömteljes és áldásos együtt-létünket. Mindezekért az Úr a hála.

Eibner József

How important is Sunday School?

Sunday School is the basis of all we do! Is that statement too strong? I don't think so.

To say Sunday School is to speak of the best single effort we have to reach people for Christ. It reaches more people than any other ministry. It is the greatest source of our finances. It is the place where we teach God's Word. It is where most of our social activity is planned.

A church without a Sunday School would be a pep rally without a game. To study the Bible is our second greatest responsibility. What is the first? It is being obedient to the Bible whether we learn what it says from the classroom or the pulpit, or a dedicated friend. If we are obedient to the Word of God, we will be witnesses, we will be faithful to church, we will be kind to others, we will serve in any way we possibly can, etc.

For one to fall to attend Sunday School is to say, "Bible Study is not important to me." That is not only what you're saying to yourself, but that is what you're telling the world. In worship services you can't stop the preacher and say, "What did you mean by that," but in a Sunday School class room you can. Sunday School is to inform, while preaching is to inspire and motivate. Of course, all good preaching has the teaching element in it, but that is not its primary function like teaching. So, there is no substitute for Bible Study.

...Copied

God hates nothing that He has made.

From the Mission Fields

NEWS WORTHY NOTES
From American-Hungarian
Baptist in Alhambra

As we haven't included much about ourselves lately, we thought it was about time to catch you up on some of the happenings here at our church.

Feb. 1, we held a surprise birthday celebration for Mr. Dionys Fanchal; sponsored by his sisters and nieces and nephews. It was his 90th birthday! Congratulations Mr. Fanchal, may the Lord bless you with continued good health.

In January we began a junior high Biblestudy, which meets every other week. It's been exciting to see them begin to meet together. We hope that they will be encouraged and strengthened in their faith as a result of their involvement!

On March 13-15 our young adults are planning their annual spring retreat. They will have opportunity to hear a guest speaker on topics related to "Knowing God's will". We anticipate our young people coming back refreshed and renewed for continued involvement in our church life.

On March 21 we will be sponsoring a "women's day" at our church. This will be a time of fellowship, teaching and encouragement for any and all women in our area. We're looking forward to a big turn out and for the women to come away with some new insights and closer fellowship with each other.

Please continue to pray for us, in all these activities as well as for the moving of God's Spirit among us. We covet your prayers and keep you in ours as well!

—emm—

* * *

FEBRUARY AT BETHESDA

February 1981 was a rather pleasant month weatherwise as compared to the previous two months. Like the entire country, we too had a harsher than normal winter season. We even had frost on a few evenings which caused some damage to our plants and fruit trees. During the later part of the month however, out weather moderated, the sun shone, the grass began to green up and the beautiful blossoms of spring showed us that new life is about to

spring forth. God's master plan works wonders on the spirit of men everywhere.

Our Board of Directors met during the final days of January and much was accomplished. They were much impressed by the looks of the new library and beauty shop area. We praise God for making this possible. A decision was made to hire an additional person to relieve the Administrator of some of his more basic responsibilities. Accordingly, a very fine Christian young Baptist lady, Jean Robinson, assumed the position of Activities Director. Thus far, she has been a real help to us. A new house newsletter is now being produced to let our residents know what is happening during each week. In addition, short tours will be made to give our people the opportunity to see some of the area in which they live. Some of our residents seldom if ever go beyond the confines of our own property. Many other activities are in the planning stage and will be implemented as soon as possible. We are grateful for these services, since it relieves us of the time consuming responsibility of doing the work ourselves.

The Board of Directors also reactivated the long range planning committee to look into our needs for future years. This committee, consisting of Dr. Henry Austin, Gabriel Petre, Jr. and Ernest J. Kish has already made tentative plans for expansion and will present them to the Board for consideration. You probably will be hearing more about these plans at our upcoming Convention in New York City in July 1981.

The Board also authorized me to either repair or replace our small sized tractor. After a study, an estimate was given for repairs which was more than the value of the tractor and therefore a new one had to be purchased. We have much lawn to be mowed and good equipment is needed in order to take the best advantage of our working employees. This should last us another ten years without additional problems.

It has often been said that Bethesda is a mecca for traveling friends from throughout the country. February was no exception. Many real old time friends stopped in to see us and to have a good home

cooked meal with us. The following folks visited during the course of the month:

Mr. and Mrs. Alexander Hamula, Las Cruces, New Mexico — Mr. and Mrs. Henry Tatter, Watervliet, Michigan — Esther Tatter, Watervliet, Michigan — Betty Schaffer, North Bay, Ontario, Canada — Mr. and Mrs. Ben Balla, Detroit, Michigan — Mr. and Mrs. Hoviak, Detroit, Michigan — Mr. and Mrs. Robert Fogarty, Stratford, Connecticut — Mr. and Mrs. Charles Farkas, New Brunswick, New York — Mr. Frank Schima, Alsas Lorainne, France — Mr. and Mrs. Frank Showah, Huntington, Connecticut — Andy Stmpf, Colorado Springs, Colorado — Ethel Muncsan, Detroit, Michigan.

It is always nice to meet with dear old time friends and renew old acquaintances. During the winter months, our church services are attended by many of our visiting loved ones. For this we praise the Lord. Won't you make plans to stop to see us whenever you are in our area. I'm sure that you will be pleasantly surprised with what you see and with the people you meet.

On Wednesday, February 25, 1981, our Home joined other members of our church to listed to a sacred concert by the well known "Masters Team". It was a rare treat for all of us and we enjoyed the music and the testimony of this Christian group of performers. We thank God for dedicated Christian people who so willingly give of their time and talents for the enjoyment of our loved ones. Please continue us in your prayers as we also remember all of you in ours. God bless you all.

Ernest J. Kish, Administrator

* * *

CONTRIBUTIONS February, 1981

Rev. Michael Major, Cleveland Hts., Ohio \$15.00; Mr. and Mrs. George Toth, New York City, NY 30.00; Hungarian Baptist Church, New York, NY. In loving memory: Bencze Harszti 100.00; Rev. and Mrs. William B. Molnar, Naugatuck, CT 40.00; Mr. and Mrs. Louis Drescher, Cleveland, Ohio 381.00; Emma Ehman, Venetia, PA 25.00; Mr. Alex Raduly, Palm Bay, Fla. 10.00; Mrs. Helen Veizer, Palm Bay, Fla. 5.00; Mr. and Mrs. Ignatz Fekete, Palm Bay, Fla. 100.00; Mr. and Mrs. Steve Crump, Merritt Island, Fla. 25.00; Mr. and Mrs. Laszlo Novak, Londonderry, NH 50.00; Margaret and Julia Vargo, Hemet, CA 15.00; Mr. and Mrs. Walter Hethy, Lake Ronkonoma, NY 5.00; Mr. Bill Ballard, Atlanta, GA 5.00; Margaret Mobley, Palm Bay, Fla. 25.00; Mr. Gabriel Petre, Jr., Chicago, Ill. 100.00; Rev. and Mrs. Arpad Fulop, Palm Bay, Fla. 15.00; Esther P. Ferko, Yucaipa, CA

50.00; Mr. and Mrs. Ambrose Hamula, Los Angeles, CA 50.00; Rev. and Mrs. Gabriel Petre, Sr., Palm Bay, FL 10.00; Bethesda Baptist Church, Palm Bay, Fla. 85.00; Mr. and Mrs. Edward Kish, Fairfield, CT 10.00; Mr. Andrew Stumpf, Colorado Springs, CO 25.00; Mr. and Mrs. Ernest J. Kish, Palm Bay, FL 30.00; Mr. and Mrs. Ben Balla, Detroit, MI 12.00; Mr. and Mrs. Mike Ross, Daytona Beach, Fla. 20.00; Elvira Kohler, Wyandotte, MI 25.00; Silliman Memorial Baptist Church, Bridgeport, CT 26.00; Mr. and Mrs. Henry Tatter, Watervliet, MI 20.00; Mrs. Julia Smenyak, Palm Bay, FL 5.00. — **Total: \$1,314.00.**

"Peter therefore seeing him said to Jesus, Lord, and what about this man? Jesus said to him, If I want him to remain until I come, what is that to you? YOU follow ME!" (John 21:21-22.)

* * *

It isn't the preacher's flowery prayer,
or the way the choir sings,
Or the size of the coin your neighbor gives,
or the help your brother brings.
It isn't the size of your favorite church,
or the cost of your favorite pew,
Or the style of clothes the members wear;
for it isn't the church, it's YOU.

It isn't the way the work is done, or
the way the money's spent,
Or whether the gospel's all brought in,
or whether there's some that's sent.
It isn't the kind of creed they love,
or peculiar things they do,
Or whether the doctrine suits your taste;
for it isn't the church, it's YOU.

For a chain's as strong as the weakest link,
and it breaks with a heavy load,
But a church that's full of links that pull,
can level the roughest road.
If you get in tune with the Master's will
with your heart and your labors too,
You will love your church, tho' it has its
faults, for it isn't the church,
IT'S YOU!

....copied
R. R. Newberry

HOPE

*I never knew a night so black
Light failed to follow on its track.
I never knew a storem so gray.
It failed to have its clearing day.
I never knew such bleak despair,
That there was not a rift, somewhere
I never knew an hour so drear,
Love could not fill it full of cheer.*

Anon-

Creed

*It doesn't matter who you love
or how you love but that you love.
For in the end the act of loving
anyone is the act of loving God.*

Rod McKuen

Set the Record Straight About Southern Baptist Churches

By Albert McClellan

Southern Baptists have often been criticized, both by their own members and by outsiders. In the middle of the last century they were called unscriptural and apostate by some of their own leaders for organizing mission work. In the 1920s they were called liberal and corrupt by J. Frank Norris for their vigorous denominational missions. In the 1930s they were called adolescent and uncooperative by national religious figures for refusing to participate in the ecumenical movement.

More recently, they were called irrelevant and other worldly by national critics for their biblical stance. And now they are sometimes called unspiritual and sterile by some of their own inside critics because they do not always respond to innovative ideas advanced by energetic people. Most of these criticisms came head on, but against them Southern Baptists have been able to keep the equilibrium.

But another subtle criticism is not head on. It comes in sly offset ways, through the back doors, so to speak, implied or suggested by innuendo and even by veiled compliments. And its comes from some sections of the huge non-denominational para-denominational electronic church. This criticism is rarely publically spoken, but often emerges in conferences in which the fund raisers attempt to enlist Southern Baptist members for their causes.

The critics imply that Southern Baptists are doing little or nothing compared with what they are doing, and if the people will only give money to them, they will do so much more with it than the Baptists. Some of these people boast that were it not for Southern Baptist giving they would have to give up their ministries. They do not intend to discredit Southern Baptist work, but the results are the same. Southern Baptist work is indeed discredited, and wrongly so.

Somehow, our people must see that God is with them, too. As important as the para-denominational

groups may be—and it is not the purpose of this article to put them down—Southern Baptists can pretty well prove their right to exist as an evangelical dynamic community of Christians, blessed as few such groups have ever been.

As big as the para-denominational electronic churches are, they do not match what Southern Baptists are doing. Not that we must boast of our accomplishments, for that would be wrong. Yet we must set the record straight, so that our people can see what they are doing in traditional ways is as monumental as what others are doing in their innovative ways.

1. *The work Southern Baptists do involves local church members as the congregational level.* A popular radio or television preacher can boast of a large listening audience, running sometimes into the millions. But most of the listeners sit cloistered in their living rooms, cut off from their brothers and sisters in the churches. Southern Baptists have 35,605 organized congregations. These have 13,379,073 members, a goodly number of which are involved on a daily basis.

Over seven million are enlisted in weekly Bible study in Sunday School. These churches are staffed with nearly 50,000 full-time workers, and every week about 700,000 dedicated and trained people lead the various organizations and Bible classes.

These dedicated people perform literally millions of personal services in Christ's name. They witness, they pray, they sing, they teach, and they minister. Their faith is not a passive electronic experience, but an active koinonia experience. A single electronic church may have as few as 60 or as many as 6,000 in a live audience, but the millions are passive onlookers, not involved in what is taking place at the other end of the electronic pipeline. Southern Baptist life is a New Testament expression—a local church involvement.

(To be continued)